

πολλάκις ράβδους. Περιοριζόμενοι ἐπὶ τῶν δένδρων, ἀναρριχῶνται ἐπὶ τῶν κλάδων βάλλοντες ὅτι εὖρωσι παρ' αὐτοῖς, κλάδους καὶ καρπούς. Ὁ Πάλμ διηγούμενος τὴν σύλληψιν οὐραγκοτάγκου ἐν Βορνέφ προσθέτει ὅτι «ὠφέλιμον νὰ προσέχωμεν μὴ ἐκδικηθῆ, διότι ἐξηκολούθει θραύων κλάδους καὶ ρίπτων καθ' ἡμῶν.»

Οἱ πίθηκοι ὡς εἶδομεν βάλλουσι κατὰ τοῦ ἀνθρώπου διάφορα. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐν ὁμοίαις περιστάσει ἀκολουθεῖ τὴν αὐτὴν συνήθειαν. Ἐφευρε τὸ βέλος, τὴν λόγχην καὶ τὸ ἀκόντιον. Τὰ φοινικὰ ὄπλα ἐτελειοποιήθησαν, ἡ ἀρχὴ ὅμως παρέμεινε ἡ αὐτή. Μεθ' ὅλην τὴν βραθυμίαν αὐτῶν, οἱ Αὐστραλιανοὶ ρίπτουσι τὴν λόγχην ἐπιδειξιώτατα. Οἱ Ἀφρικανοὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι αὐτῶν κατὰ τῶν Αἰγυπτίων μετεχειρίζοντο ράβδους καλουμένας «ράδαργας.» Οἱ Ἀγκὰ μεταχειρίζονται ἔτι καὶ νῦν τ' αὐτὰ ὄπλα καὶ εἶναι ἐπιδείξιοι τοξόται. Ἐχουσι βέλη μικρὰ δι' ὧν ἐπιτίθενται καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἐλέφαντος. Τὸ κυριώτατον ὅμως ὄπλον τῶν Ἀφρικανῶν κατὰ τοῦ κολοσσαίου τούτου ζώου εἶναι σίδηρος κυρτὸς ὃν ρίπτουσι κατὰ τῶν σκελῶν τοῦ ζώου, οὕτως ὥστε ν' ἀποκόπτωσι τὰ σφυρὰ αὐτοῦ.

Ἡ λόγχη καὶ τὸ ἀκόντιον ἐγένοντο τὰ κατ' ἐξοχὴν ὄπλα τῶν λαῶν τοῦ παλαιῦ κόσμου. Ἐν τούτοις τὸ ρόπαλον βεβαιότατα ἐπὶ μακρότατον χρόνον ἐχρησίμωσε, καθὼς καὶ ὁ προϊστορικός πέλεκυς καὶ ἄλλα ἀνάλογα ὄπλα εὕρισκόμενα ἐν Μεξικῷ καὶ Σαίναςελ. Οἱ βάλλοντες ὅμως ράβδους πίθηκοι φαίνεται ὅτι δὲν μετεχειρίζοντο ταύτας ὡς ρόπαλον ἢ ἀκόντιον· τὸ τοιοῦτον ἐξηγεῖται ἐκ τῆς ὀργανώσεως αὐτῶν· διότι ὄντες τετράχειρα δύναται εὐκόλως ν' ἀναρριχῶνται ἐπὶ τῶν δένδρων καὶ ἐκείθεν ἀφ' ὑψηλοῦ νὰ βάλλωσι. Ἐὰν μετεχειρίζοντο τὸ ρόπαλον ἢ τὴν λόγχην θὰ ἠναγκάζοντο νὰ μάχωνται ἐπ' αὐτῆς τῆς γῆς· θὰ ἦσαν τότε κατώτεροι τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις εὐκολώτερον αὐτῶν ἵσταται ἐπὶ τῶν δύο ποδῶν ἀλλὰ δὲν δύναται ν' ἀναρριχῆται ὡς αὐτοί. Τὰ δύο λοιπὸν γένη τῶν ζῶων ἐξελέξαντο ὄπλα τὰ μᾶλλον ἀρμόζοντα τῇ ἀνατομικῇ αὐτῶν ὀργανώσει.

Ὁ δίπους ἄνθρωπος κυρίως ἔχει τὸ ὀρμέφυτον νὰ ρίπτῃ λίθους. Τὸ τοιοῦτον διατηρεῖται ἔτι καὶ νῦν παρὰ τοῖς παισὶ πασῶν τῶν χωρῶν. Δυναμέθα λοιπὸν νὰ φαντασθῶμεν ἐποχὴν τινα, καθ' ἣν αἱ ἀγέλαι τῶν διπόδων ἔρριπτον χάλυζαν πετρῶν ἐκ τῶν κάτω πρὸς τᾶνω, ἐναντίον τῶν τετραχείρων, ἅτινα ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἔβαλλον κατ' αὐτῶν κλάδους δένδρων. Μετὰ μακρὰν περιόδον ἐτῶν τὸ λίθινον ὄπλον κατέβαλε τὸ ξύλινον καὶ ὑπερίσχυεν ὁ τρέχων ἄνθρωπος τοῦ ἀναρριχωμένου πίθηκου.

Ἡ ἀνακάλυψις τῆς σφενδόνης ἐπέτεινε τὴν τέχνην τῆς βολῆς. Ταύτης ἐγένετο κυρίως χρῆ-

σις ἐν Ἀμερικῇ ὡς καὶ τοῦ βρόχου. Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν πιθήκων, ὀλίγιστα ζῶα βάλλουσι· διότι μόνα ταῦτα ἐκ τῶν θηλαστικῶν ἔχουσι χεῖρας. Καὶ οἱ ἐλέφαντες ὅμως διὰ τῆς προβοσκίδος αὐτῶν συντρίβουσι κλάδους, πολλάκις καὶ νεαρὰ δένδρα, ὅταν ὀργίζονται, καὶ οὕτω καταρρίπτουσι τοὺς εἰς αὐτὰ καταφυγόντας ἐχθρούς, ἢ ἀμύνονται ἐξ αὐτῶν, ἢ κατασυντρίβουσι τοὺς καταδιώκοντας αὐτούς. Μεταχειρίζονται συχνάκις δεσμίδας κλάδων ἢ ὡς ἀπομυϊστήρια ἢ ὡς ριπίδια. Ἡ στρουθοκάμηλος ἐπίσης διὰ τῶν ποδῶν τῆς βάλλει ὅπισθεν αὐτῆς χάλικας κατὰ τῶν διωκόντων ταύτην ἐχθρῶν. Ἐν γένει ἡ ἀνατομικὴ ὀργανώσις ἐκάστου ζώου ἐπιβάλλει καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὄπλων, τὰ στερούμενα χειρῶν ἢ ἄλλων ἀπτικῶν ὀργάνων κέκτηνται ὀδόντας, ὄνυχας καὶ κέρατα δι' ὧν ἀμύνονται.

... Α

("Ἐπεται συνέχεια.)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ Ἐθνικὸν γραφεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐδημοσίευσεν τοὺς ἀκολουθοῦς ἀριθμοὺς δι' ὧν ἀποδεικνύονται αἱ καταπληκτικαὶ πρόσδοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπὸ 12 ἐτῶν ἰδίᾳ ἐν τοῖς διδασκαλείοις, τοῖς βιομηχανικοῖς σχολείοις καὶ τοῖς νηπιαγωγείοις ἢ παιδικοῖς κήποις.

Εὐγλωττότερον πάντων λαλοῦσιν οἱ ἀριθμοί.

	1874	1886
Διδασκαλεῖα.....	124	265
Ἐμπορικὰ λύκεια.....	126	231
Νηπιαγωγεῖα.....	55	364
Σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως	1031	1688
Προπαρασκευαστικὰ σχολεῖα...	91	179
Σχολεῖα ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως		
διὰ τὰς νεάνιδας.....	209	240
Πανεπιστήμια καὶ Λύκεια.....	313	376
Ἐπιστημονικὰ σχολεῖα.....	72	102
Θεολογικὰ σχολαί.....	113	148
Νομικὰ σχολαί.....	38	49
Ἰατρικὰ σχολαί.....	99	148
Σχολεῖα νοσοκόμων γυναικῶν..		37
" κωφολάλων.....	40	62
" διὰ τοὺς τυφλοὺς.....	29	33
" διὰ τοὺς ἡλιθίους.....	9	18
Ἄσυλα διὰ τ' ὄρφανὰ καὶ βιομηχανικὰ σχολεῖα τούτων.....	269	308
Σωφρονιστήρια.....	56	65

Ἐν ὅλῳ

2674

4313

Ὡς ἕκαστος βλέπει, ἐν διαστήματι δέκα ἐτῶν ἐδιπλασιάσθη σχεδὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, καίτοι ἐν τῷ πίνακι δὲν σημειοῦνται τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, ἐν οἷς φοιτῶσι 12 ἑκατομμύρια παίδων, καὶ διδάσκουσι 300,000 διδασκαλοὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων διανεμόμενοι κατ' ἔτος 350,000,000 φράγκων. Ὁ μισθὸς τῶν διδασκάλων, ὁ ἐλάχιστος εἶνε 200

δολάρια τὸ ἔτος (1000 φράγκα), ἄτινα, σκοπούμενης τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου ἐν Ἀμερικῇ, δὲν ἰσοδυναμοῦσι πρὸς ποσὸν ἀνώτερον τῶν 365 χρυσῶν φράγκων ἐν Εὐρώπῃ. Αἱ διδάσκαλοι καὶ τοὶ διδάσκουσαι ὅσας ὥρας καὶ οἱ διδάσκαλοι, μισθοῦνται γλισχρότατα. Ἐν Μασσαχουσέτῃ τῆς Βοστώνης, ἡ ἐπιλεγομένη Ἀθῆναι τῆς Ἀμερικῆς, εἶνε πρωτεύουσα, αἱ διδάσκαλοι πληρώνονται ἐλάχιστα. Ἐνῶ ἐν τῷ κράτει τούτῳ ὁ μισθὸς τοῦ διδασκάλου εἶνε 108 δολάρια (540 φράγκα) κατὰ μῆνα, ἡ διδάσκαλος λαμβάνει 44 δολάρια, ἄτινα ἀξίζουσι ὅσον 60 φράγκα ἐν Εὐρώπῃ. Ἐν τούτοις νῦν 43,500 γυναῖκες φοιτῶσιν ἐν τοῖς διδασκαλείοις καὶ τοῖς πανεπιστημίοις, ὅπως τύχῃσι διπλώματος διδασκαλικοῦ.

ΕΛΠΙΣ

Ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, οἱ πόνοι μου ἔς τὴν ξενιτειά μου, ὅσοι,
Μὰ κάποιε ἐλπίδα ἔρχεται παρηγοριά νὰ δώσῃ ;
Ἐεύρω πῶς ἡ ἀγάπη μου ἔς τὰ στήθη σου κρυμμένη
Πάντο' ἡ ἴδια, ἀκόμητη κι' ὀλόφωτη θὰ μένη,
Κι' ὅταν περάσουν μιά φορὰ τοῦ χωρισμοῦ τὰ χρόνια
Θεὲ νὰ μοῦ φέρῃ τὴ χαρὰ παντατεινή, αἰώνια.

Ἔτσι ἔς ταῖς βροχεραῖς νυχταῖς ἀγριωποῦ χειμῶνος
Ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, οἱ πόνοι μου ἔς τὸ σκοτάδι μόνος
Ἐεύρω πῶς λάμπουν ἄγρυπνα κι' ὀλόφωτα ἐκεῖ πέρα,
Ἄπάνω ἀπὸ τὰ σύννεφα κι' ἀπ' τὸν θοδὸν ἄερα
Τ' ἀστέρια ποῦ θὰ φέξουνε τὸν δρόμο του καὶ πάλι
Ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, οἱ πόνοι μου ἔς τὴν ξενιτειά μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀρκούντως χαρακτηριστικὸν πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ῥωσικῆς δημοσιογραφίας εἶνε ὅτι 51 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν συντακτῶν τῶν ἐν ταῖς δυσὶ μεγαλοπόλεσι τῆς Ῥωσίας, τῇ Πετρούπολει καὶ Μόσχῃ, ἐκδιδομένων ἑφημερίδων, εἶνε ἀξιωματικοὶ ἢ δημόσιοι ὑπάλληλοι. Ἐκ τῶν 272 ὑπευθύνων συντακτῶν τῶν ἑφημερίδων τῶν μεγαλοπόλεων ἐκείνων ἐν ἔτει 1883 τριάκοντα ἔξ ἀνήκον εἰς τὰς τέσσαρας ἀνωτάτας τάξεις τῆς κοινωνίας (στρατηγοί, σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας κλπ.) 65 συντάκται ἦσαν ἐκ τοῦ σώματος τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν ἢ τῆς ἀντιστοίχου τάξεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, 37 δὲ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἢ ἰσόβαθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι. Πλὴν τούτων 23 ἑφημεριδογράφοι ἦσαν εὐπατρίδαι, μὴ ἔχοντες βαθμὸν τινα στρατιωτικὸν ἢ δημόσιον ὑποῦργημα.

Ὁ νυμφικὸς δακτύλιος τοῦ Λουθήρου ἀπὸ διακοσίων ἐτῶν εὐρίσκεται εἰς τὴν κατοχὴν τῆς πολωνικῆς οἰκογενείας Μάρκιεβιτς, ἧτις συγγενεὺς πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεγάλου αἰρεσιάρχου. Ὁ δακτύλιος, ἀρκούντως εὐρύς, φέρει ἐν τῷ μέσῳ σταυρὸν ἐκτέρωθεν εἶνε κεχραγμένον τὰ σύμβολα τῶν παθῶν τοῦ Θεανθρώπου, ἔσωθεν δὲ λατινιστὴ ἢ ἑλληνιστὴ ἐπιγραφή: D. Martino Luthero Caterina v. Boven, 1525. Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο κειμήλιον θὰ ἐκτεθῇ προσεχῶς εἰς κοινὴν θέαν ἐν Βαρσοβίᾳ ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ τινοῦ σκοποῦ.

Ἐν τινι φυλλαδίῳ δημοσιευθέντι πρὸ μικροῦ ἐν Παρισίοις καὶ πραγματευομένῳ περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν οικονομικῶν τοῦ κράτους ἀπαριθμοῦνται τὰ ἔξοδα τῶν διαφόρων κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας ἀπ' ἀρχῆς τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις ἀναγράφεται καθ' ὥραν καὶ οὐχὶ κατ' ἔτος. Οὕτω π. χ. κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὑπατείας καὶ τῆς πρώτης αὐτοκρατορίας ἐδαπανήθησαν 115,000 φρ. τὴν ὥραν, κατὰ τὴν τῆς Παλινορθώσεως 119,000, κατὰ τὴν βασιλείαν Λουδοβίκου Φιλίππου 150,000, τὴν δημοκρατίαν τοῦ 1848 173,000, τὴν δευτέραν αὐτοκρατορίαν 349,000, τὴν νῦν δημοκρατίαν μέχρι τοῦ 1882 405,000 φρ. ἔκτοτε δὲ μέχρι σήμερον ἀνά 463,000.

Κατὰ ἐπίσημον στατιστικὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν Ἰταλίᾳ ἠσθένησαν μέχρι τοῦδε ἐκ χολέρας κατὰ τὸ ἔτος 1886 τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες ἄτομα, ἐκ τούτων δὲ ἀπέθανον εἰκοσι δύο χιλιάδες. Μᾶλλον ἐκ τῆς ἐπιδημίας παθῆυσα ἐπαρχία εἶνε ἡ τῆς Παδοῦης.

Ἰσοκρίτης τοῦ θεάτρου, εὐρεθεὶς ἐν στενοχωρίᾳ, ἔγραψεν εἰς τὸν πλουσιώτατον κύριον Μ. κερδήσαντα δις τὸ λαχεῖον τῆς Τραπεζῆς τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν: «Κύριε Μ. Σὰς παρακαλῶ, νὰ μὲ δανείσητε 500 δραχμὰς διότι εὐρίσκομαι ἐν μεγίστῃ ἀνεχείᾳ. Βλέπετε ὅτι ἔχετε τόσῳ στραβὴν τύχην ὥστε δὲν θὰ εἶνε διόλου παράδοξον καὶ ἀπὸ ἐμὲ αὐτὸν νὰ ξαναπαῖρετε τὰ χρήματά σας»...

Ἐν τῇ σινικῇ γλώσσῃ στιγμὴ ὑπεράνω γραμμῆς σημαίνει ἄνωθεν, κάτω, καὶ κάτωθεν. Γραμμὴ τενομένη εἰς δύο ἴσα μέρη ὑπ' ἄλλης δηλοῖ τὸ μέσον. Τρεῖς ἀνθρώπινα μορφαὶ κατὰ σειρὰν τεθειμένα σημαίνουσι ἀκροουθεῖν. Δύο μορφαὶ γυναικῶν κατέναντι ἀλλήλων σημαίνουσι φιλονεικίαν. Ἡ εἰκὼν τοῦ ἡλίου ὀπισθεν δένδρου δηλοῖ τὴν ἀνατολήν, πτηνὸν ἐν τῇ φωλεᾷ του τὴν δύσιν. Ὀφθαλμὸς καὶ ὕδωρ ὁμοῦ ἐκφράζουσι τὴν ἰδέαν τῶν δεικνύων. Ἔθρα τις καὶ οὐς τὴν ἰδέαν τοῦ ἀκροῦσθαι. Ἐν γένει ὡς σημεία τῆς γραφῆς τῶν Σινῶν χρησιμεύουσιν εἰκόνες

Φοιτητὴς τῆς φιλολογίας ἀρχίσας νὰ πωλῇ τὰ βιβλία του ἔγραψεν εἰς τὴν ἐρωμένην του μεταξὺ ἄλλων: Δόξα σοὶ ὁ Θεός· αὐτὰς τὰς ἡμέρας ζωὴ διὰ τῆς φιλολογίας...